

Marian Lisiewski

Nowy kodeks postępowania cywilnego : (zmiany w postępowaniu cywilnym obowiązującym przed 1.I.1965 r.) : (ciąg dalszy)

Palestra 9/4(88)wkladka, 29-50

1965

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MARIAN LISIEWSKI

Nowy kodeks postępowania cywilnego

(Zmiany w postępowaniu cywilnym obowiązującym przed 1.1.1965 r.)

(ciąg dalszy)*

I	II	III
DZIAŁ III. DOWODY		
Rozdział 1. Przedmiot i ocena dowodów		
227	235	Pominięto wyraz „sporne” dlatego, że stosownie do zasady prawdy obiektywnej potrzeba badania dowodów nie ogranicza się tylko do wypadku, gdy twierdzenia o okolicznościach faktycznych są przez stronę przeciwną zaprzeczone. Dowodu wymagają twierdzenia także wówczas, gdy są dla sądu wątpliwe, choćby były niesporne (por. 238, 345 § 2). Dodano wyraz „rozstrzygnięcia”, który precyzuje zakres istotnego znaczenia.
228		§ 1 — 237 § 1 zd 1 d § 2 — 237 § 2 d r
229		238 § 1 d Uzgodniono z postulatami prawdy obiektywnej.
230		238 § 2 d r
231		Ujęto poprawniej jego treść,
232		241 d zd 1 Realizuje 3 § 1
	236	zd 2 — 236 § 1 236 § 2 uwzględniono w 1086 zd 1
	237	por. 213 § 1 zd 2 i 228
	238	por. 229 i 230
	239 }	Pominięto, jako niepotrzebne w związku z 233
	240 }	

* W niniejszej wkładce omówiono art. 227—424

I	II	III
---	----	-----

	241	por. 231
233	242	r
234	243	r

Rozdział 2. Postępowanie dowodowe

Oddział 1. Przepisy ogólne

235	244	244 § 1 d r 244 § 2 d Pominięto ze względu na skomasowanie wszystkich przepisów dotyczących stosunków zagranicznych w trzeciej części kodeksu.
236	245	r
237	246	246 § 2 d r
238	247	r
239	248	r
240		§ 1 — 250 § 1 d Opuszczono wyraz „uzupełnić”, jako niepotrzebny (mieści się już on w wyrazie „zmienić”). Dodano „na posiedzeniu niejawnym” ze względów celowości. § 2 — 250 § 2 d
241	249	
	250	por. 240
242	251	Opuszczono wyrazy „albo jeżeli dowód ma być przeprowadzony za granicą” z przyczyny podanej w uwagach do 235. 251 d w tej części pominięto jednak także w 1130—1136, jako niecelowe. Zresztą zmieniono tylko redakcję.
243	252	

Oddział 2. Dokumenty

244	253	§ 1 — 253 d Pominięto wyrazy „co uczestniczące w czynności osoby oświadczyły lub”, jako niepotrzebne. Pominięcie to oznacza tylko zmianę redakcyjną, a nie zmianę treści, bo również z nowego brzmienia wynika dostatecznie wyraźnie, że dokument urzędowy, który zawiera oświadczenie uczestników, stanowi tylko dowód złożenia oświadczeń potwierdzonych w dokumencie, a nie dowód ich prawdziwości. § 2 rozciąga moc dowodową, przyznaną dokumentom urzędowym w § 1, na dokumenty sporządzone przez organizacje, które nie mają charakteru administracji państwowej, chociaż pełnią w poruczonych im sprawach funkcje także administracji (np. komitet blokowy).
	254	por. 1138
245	255	r
246		273 d Dodano wyrazy „lub z przesłuchania stron”, przejęte — jeśli chodzi o treść — z 311 § 1 zd 3 d, oraz końcową część, począwszy od wyrazów „a jeżeli forma”, a to w związku z art. 74 k.c., który oznacza powrót do koncep-

I	II	III
		cji, że niezachowanie formy pisemnej wywołuje skutki dowodowe.
247	256	Modyfikuje treść 256 d o tyle, że zawarte w nim ograniczenie dowodu przeciwnego pomiędzy uczestnikami odnosi tylko do czynności prawnych (czyli że wyłącza je w stosunku do oświadczeń wiedzy) i ujmuje zakres powyższego ograniczenia znacznie szcuplej (gdyby prowadziło ono do obejścia ustawy albo gdy szczególne okoliczności tego wymagają).
	257	Pominięto, jako niezgodny z zasadą prawdy obiektywnej i przesłankami służącymi do jej realizowania (np. 3 § 2, 232).
	258	Pominięto, jako niepotrzebny.
248	259	§ 1 — 259 i 262—264 d W związku z zasadą prawdy obiektywnej, do przedstawienia dokumentu obowiązany jest — na zarządzenie sądu podjęte bądź z urzędu, bądź na wniosek stron — każdy, kto go posiada. Obowiązek ten nie istnieje, gdy dokument zawiera tajemnicę urzędową. § 2 Łączy i modyfikuje przyczyny, dla których posiadacz dokumentu może uchylić się od obowiązku przewidzianego w § 1. Szczególne znaczenie ma zdanie ostatnie, w myśl którego strona nie może odmówić przedstawienia dokumentu, choćby to było połączone z jej szkodą.
249		256 r
	260	Pominięto, jako niepotrzebny wobec treści 233 § 2.
250	261	§ 1 Dodano drugie zdanie, które przewiduje obowiązek sądu zażądania z urzędu odpisu lub wyciągu dokumentu. § 2 r
	262	por. 248
	263	
	264	
	265	
251		Ma swoje uzasadnienie w związku z obowiązkiem przewidzianym w 248. Co do wysokości grzywny — por. 163 § 1.
252	266	Normuje zagadnienie dowodu, który zmierza do wykazania nieprawidłowości dokumentu i obalenia jego mocy dowodowej określonej w 244 § 1 wyłącznie w stosunku do dokumentu urzędowego. Zbieżny jest w tym zakresie z 266 d, pomija jednak nazwę „fałsz”.
253		Normuje zagadnienie dowodu, który zmierza do wykazania nieprawdziwości dokumentu prywatnego (tak samo jak 266 d). Przejęto ponadto z 266 d dyspozycję o dowodzie, który zmierza do obalenia mocy dowodowej dokumentu prywatnego określonej w 245.
254	267	Normuje szczegółowe postępowanie mające za przedmiot badanie prawdziwości pisma.

I	II	III
255	268	Rozciąga sankcję za podniesienie nieuzasadnionych zarzutów, o których traktują 252 i 253, na wypadek zgłoszenia ich w złej wierze, ogranicza jednak tę sankcję do wymierzenia grzywny w myśl 163 § 1.
256	269	
257	270	

Oddział 3. Zeznania świadków

258	271	r
	272	Pominięto ze względu na dopuszczenie w zasadzie wszystkich środków dowodowych w celu obalenia mocy dowodowej dokumentu przewidzianej w 244 i 245.
	273	por. 246
259	274	pkt 1 — 274 pkt 1 d pkt 2 — 274 pkt 3 d r pkt 3 Nie mogą być świadkami przedstawiciele ustawowi oraz organy organizacji mających zdolność sądową. pkt 4 Nie mogą być świadkami współuczestnicy jednolici. 274 pkt 2 d por. 261 § 2 zd 2
260		Współuczestnik zwykły może być świadkiem dla innego współuczestnika lub przeciwko niemu.
261	275	§ 1 — 275 § 1 d Skorygowano, zastępując wyrazy „w tym samym stopniu” wyrazami „w tej samej linii lub stopniu”. § 2 — 273 § 2 d Dodano zdanie drugie, które stanowi modyfikację 274 pkt 2 d.
262	276	Końcowe wyrazy „i o wynagrodzenie za stawienictwo w sądzie” zastąpiono końcową częścią zdania od wyrazów „a ponadto”, zharmonizowaną z 277 zd 1.
	277	Pominięto, jako nieaktualny.
263	278	Wyrazy „w ich mieszkaniu,„ zastąpiono wyrazami „w miejscu, gdzie przebywają”.
264	279	
265	280	§ 1 — 280 § 1 d § 2 — 280 § 2 d Wyrazy „aplikant lub urzędnik sądowy” zastąpiono wyrazami „pracownik organów wymiaru sprawiedliwości”.
266	281	§ 1 — 281 zd 1 część druga d (od wyrazu „uprzedza”). § 2 — 281 zd 1 część pierwsza d (od wyrazu „zadaje”). Odwrócenie części zdania nastąpiło po to, aby odpowiedzi na zadane pytania również były objęte odpowiedzialnością karną za fałszywe zeznania. § 3 — 281 zd 2 d. Dodano słowa „po pouczeniu go o znaczeniu tego aktu”, czyli fragment 284 § 3 d. Pouczenie o odpowiedzialności karnej odpada wobec 266 § 1, który już ściąga na świadka tę odpowiedzialność.

I	II	III
267		283 d Wyraz „czternastu” zastąpiono wyrazem „siedemnastu”; poza tym r.
268	282	Wyraz „wagi” zastąpiono wyrazem „znaczenia”, poza tym r.
	283	por. 267
269	284	§ 1 — 284 § 1 d r
		§ 2 — Uproszczono redakcję 284 § 2 d.
		§ 3 — por. 266 § 3
270	285	
271	286	r
272	287	r
273	288	
	289	Pominięto, jako niepotrzebny ze względu na 248
274	290	§ 1 — 290 § 1 d Pominięto określenie wysokości grzywny w związku ze 163 § 1.
		290 § 2 d por. 275
		§ 2 Przewiduje sankcję za oddalenie się świadka bez zezwolenia przewodniczącego.
275		290 § 2 d Dodano — w celu wypełnienia luki w dawnym k.p.c. — wyrazy „lub na pierwszym posiedzeniu, na które zostanie wezwany”. Pominięto część, która określoną odległość miejsca zamieszkania świadka uznaje za okoliczność usprawiedliwiającą jego niestawiennictwo, albowiem nie odpowiada ona obecnie normalnym stosunkom komunikacyjnym. Postanowienie sądu może zapaść na posiedzeniu niejawnym.
276	291	§ 1 — 291 § 1 d Skreślono wyrazy „lub przedstawienia dokumentu” w związku z pominięciem 289 d.
		§ 2 — 291 § 2 d r
277	292	
Oddział 4. Opinia biegłych		
278	293	§ 1 — 293 § 1 d
		§ 2 — 293 § 2 d
		§ 3 — 293 § 3 d
279		Ma na celu uproszczenie postępowania przez dopuszczenie dowodu z biegłych na posiedzeniu niejawnym w razie wyjątkowej obecności stron na tym posiedzeniu
280	294	294 § 1 d
		294 § 2 i 3 d por. 281
281		294 § 2 i 3 d r
282	295	r
283	296	§ 1 — 296 § 1 d
		§ 2 — 296 § 2 d r
284	297	Wyraz „okazać” zastąpiono wyrazami „zarządzić okazanie” a wyrazy „w przesłuchaniu świadków” wyrazami „w postępowaniu dowodowym”.

I	II	III
285	298	§ 1 — 297 § 1 d Skreślono część zdania po przecinku. § 2 — 297 § 2 d § 3 — 297 § 3 d r
286	299	r Pominięto podział na paragrafy.
287	300	Pominięto określenie wysokości grzywny wobec 163 § 1.
288	301	Pominięto podział na paragrafy.
289	302	r
290		Zawiera nowy środek dowodowy, jakim jest opinia instytutu naukowego lub naukowo-badawczego.
291		Przewiduje wynagrodzenie za wykonaną pracę i stawienictwo w wypadku 290.

Oddział 5. Oględziny

292	303	r
293	304	zd 1 — 304 d Dostosowano do 248, rozciągając przewidziany w nim obowiązek na każdego. zd 2 Określa okoliczności, w jakich przedmiot oględzin należy dostarczyć do sądu.
294	305	Pominięto 305 § 2 d, bo obowiązek dostarczenia przedmiotu oględzin do sądu ciąży na każdym (por. 293).
295	306	
296		308 d Sankcję za niezastosowanie się do zarządzenia sądu ograniczono do grzywny bez określenia jej wysokości (163 § 1).
297	307	Zharmonizowano w zakresie redakcji z 277.
	308	por. 296
298	309	
	310	Pominięto, jako niepotrzebny.

Oddział 6. Przesłuchanie stron

299	311	311 § 1 d Pominięto wyraz „sporne” z przyczyn wymienionych w uwagach do 227. Wyrazy „może zarządzić” zastąpiono wyrazem „zarządzi”, nadając zarządzeniu charakter obligatoryjny. Pominięto końcowe wyrazy „z wyjątkiem” itd. aż do końca, jako wchłonięte przez przepisy 246, 247. 311 § 2 d por. 301 zd 2 311 § 3 por. 304 zd 2
300		Określa osoby, które powinny być wezwane do przesłuchania, jeżeli stroną jest osoba prawna i Skarb Państwa.
301		Wyjaśnia, kogo należy przesłuchać, jeżeli powództwo wytoczył prokurator lub organizacja społeczna.
302		§ 1 zd 1 — 313 d r zd 2 — 311 § 2 d Rozciągnięto na współuczestników również na wypadek odmówienia zeznań.
	312	§ 2 Ograniczono do osób znajdujących się pod władzą rodzicielską, opieką lub kuratelą.

I	II	III
	313	por. 302 § 1 zd 1
303	314	zd 1 Zawiera dyspozycję, że sąd przesłucha najpierw strony bez odbierania przyrzeczenia. zd 2 i 3 — 314 § 1 i 2 d
	315	Pominięto, jako niepotrzebny.
	316	Pominięto, jako niepotrzebny.
304	317	zd 1 — 311 § 3 d r zd 2 i zd 3 — 317 r

Oddział 7. Inne środki dowodowe

305	Dopuszcza dowód z grupowego badania krwi.
306	Uzależnia pobranie krwi od zgody określonej osoby.
307	Określa sposób przeprowadzenia dowodu przewidzianego w 305.
308	Dopuszcza dowód z filmu, telewizji, fotoskopii, fotografii, planów, rysunków oraz płyt lub taśm dźwiękowych i innych przyrządów utrwalających albo przenoszących obrazy lub dźwięki — przy odpowiednim stosowaniu przepisów o dowodzie z oględzin i dokumentów.
309	Pozostawia uznaniu sądu przeprowadzenie dowodu za pomocą innych jeszcze środków.

Rozdział 3. Zabezpieczenie dowodów

310	318	Dopuszcza zabezpieczenie dowodów zarówno z urzędu, jak i na wniosek, rozciągając tę dopuszczalność na wszystkie środki dowodowe oraz na każdą potrzebę stwierdzenia istniejącego stanu rzeczy.
311	319 } 320 }	Treści 319 i 320 d nadano inne brzmienie, uwzględniając zarazem, że dopuszczono wszystkie środki dowodowe.
312	321	Pkt 1 — 321 pkt 1 d Dodano wyraz „wnioskodawca” i „oraz innych osób zainteresowanych”. Pkt 2 — 321 pkt 2 d Ograniczono brzmienie do wyrazów „wskazanie faktów oraz dowodów”. Pkt 3 — 321 pkt 3 d r
313	322	r
314	323	323 § 1 d Skreślono „szczególnie”. 323 § 2 d Pominięto, jako niepotrzebny.
315	324	r
	325	Pominięto, jako należący do przepisów o kosztach sądowych.

DZIAŁ IV. ORZECZENIA

Rozdział 1. Wyroki

Oddział 1. Wydawanie wyroku

316	326	§ 1 Dodano za wyrazem „wyrok” wyrazy, „biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy; w szczególności, aby zaznaczyć, że podstawą wyrokowania są także inne zmiany stanu faktycznego.
§ 2 Realizuje postulat porzucenia nadmiernego formalizmu.
317	327	§ 1 — 327 § 1 d Dopuszcza wydanie wyroku częściowego z urzędu.
§ 2 — 327 § 2 d
318	328	
319		Przepis ten podyktowany jest względami celowości i ekonomii procesowej. Tak np. w wypadku powództwa przeciwko Skarbowi Państwa na podstawie art. 7 dekr. z dn. 22.X.1947 r. o przypadku majątku sąd, zamiast ustalać wartość majątku uznanego za przepadły, może zasądzić dochodzone roszczenie w całości, zastrzegając pozwanemu Skarbowi Państwa wykazanie w postępowaniu egzekucyjnym, że wartość tego majątku jest mniejsza niż zasądzone świadczenie.
320		Dopuszcza w wyszczególnionych w nim wypadkach moratorium ze względów społeczno-gospodarczych.
321	329	§ 1 — 329 § 1 d r
§ 2 — 329 § 2 d Wyłącza stosowanie przepisów § 1 do powództwa przeciwko podmiotowi gospodarki uspołecznionej, którym jest również Skarb Państwa (art. 33 § 1 pkt 1 k.c.), oraz w sprawach, których przedmiotem jest roszczenie alimentacyjne i o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym. Pominęto roszczenia ze stosunku pracy, ponieważ przedmiot ten uregulowano w 475. Przedmiotem rozstrzygnięcia są powyższe roszczenia w pełnej ich ilości i wysokości, w jakich wynikają one z faktów przytoczonych przez powoda, chociażby nie były one w takiej właśnie ilości i wysokości objęte żądaniem pozwu. Powyższa treść 321 § 2 odpowiada pogładowi Sądu Najwyższego co do treści 329 § 2 d.
322	330	Rozciągnięto na sprawy o zwrot niesłusznego wzbogacenia i na sprawy o świadczenia z umowy o dożywocie.
	331	Przeniesiono do 1133 i tam zmodyfikowano.
323	332	
324	333	§ 1 — 333 § 1 d Dodano, że narada obejmuje zasadniczo powody rozstrzygnięcia oraz spisanie sentencji wyroku, co zresztą mimo braku wyraźnego przepisu miało miejsce przy prawidłowym pojmowaniu narady pod rządem dawnego kodeksu.

I	II	III
		§ 2 — 333 § 2 d Dodano, że głosy ławników zbiera się według ich wieku i że sprawozdawca, jeżeli jest wyznaczony, głosuje pierwszy; ustalono terminy do zgłoszenia i uzasadnienia zdania odrębnego, pominięto wyrazy „w braku większości przeważa zdanie przewodniczącego”, przez co powstaje istotna luka, gdy np. w składzie trzech sędziów każdy z nich jest za przyznaniem powodowi odmiennej sumy.
		§ 3 — 333 § 3 d
325	334	
326		§ 1 zd 1 Stanowi, że ogłoszenie wyroku powinno nastąpić na posiedzeniu, na którym zamknięto rozprawę.
	335	zd 2 i 3 — 335 § 2 zd 1 i 2 d Termin do ogłoszenia wyroku przedłużono do dwóch tygodni.
		§ 2 — zd 1 i 2 — 335 zd 1 i 2 d r
		zd 3 — 331 § 2 zd 3 d r
		§ 3 zd 1 — 335 zd 1 d Pominięto wyraz „przewodniczący” w związku ze 155 § 1.
		zd 2 — 335 § 1 zd 3 d Dodano, że ustnego uzasadnienia można zaniechać, jeżeli sprawę rozpoznano przy drzwiach zamkniętych.
		335 § 3 d por. 327
327		335 § 3 d Wskazówek udziela przewodniczący tylko stronie obecnej przy ogłoszeniu; poza tym r.
328	336	§ 1 — 336 § 1 d Wyrazy „Skarb Państwa” aż do „spółdzielnia produkcyjna” zastąpiono wyrazami „jednostka gospodarki społecznej”. Dodano, że spóźnione żądanie uzasadnienia wyroku sąd odrzuca na posiedzeniu niejawnym i że sąd sporządza uzasadnienie wyroku, gdy strona, która nie żądała jego uzasadnienia, zaskarżyła go w ustawowym terminie.
		§ 2 — 336 § 2 d Dodano obowiązek podania przyczyn, dla których sąd innym dowodem odmówił wiarygodności i mocy dowodowej.
329	337	Ograniczono do uzasadnienia. Dodano, że jeżeli nie zgłoszono wniosku o uzasadnienie, to należy je sporządzić w terminie tygodniowym od dnia zaskarżenia wyroku.
330	338	Ograniczono do uzasadnienia (nie wyrok z uzasadnieniem, lecz uzasadnienie wyroku).
331		§ 1 — 340 d Wyrazy „Skarb Państwa” aż do „spółdzielnia produkcyjna” zastąpiono wyrazami „jednostka gospodarki społecznej”.
		§ 2 — 340 § 2 d
332	339	§ 1 — 339 d Pominięto część po przecinku w związku z 341 zd 2.
		§ 2 Normuje cofnięcie pozwu przed uprawomocnieniem się wyroku.
	340	por. 331

Oddział 2. Natychmiastowa wykonalność wyroków

333 341

§ 1 — 341 § 1 i § 2 pkt 2 i 3 d Obligatoryjne nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności z urzędu zmieniono o tyle, że: 1) jeśli chodzi o wyroki zasądzające alimenty, to dopuszczalność nadania tego rygoru ograniczono do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż 3 miesiące, a jeśli chodzi o wyroki zasądzające należność za pracę, to przedmiot ten przeniesiono do 476; 2) nadaniu tego rygoru podlegają obecnie bez wniosku także wyroki zasądzające roszczenie, które zostało uznane przez pozwanego, oraz wyroki zaoczne uwzględniające powództwo.

§ 2 — 341 § 2 d Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności wyrokowi zasądzającemu należności z weksłu, czeku lub dokumentu urzędowego rozciągnięto także na dokumenty prywatne, których prawdziwość nie została zaprzeczona, z tym jednak uzupełnieniem, że następuje ono również z urzędu, a nie, jak dotychczas, na wniosek, jednakże tylko fakultatywnie, i że tej fakultatywnej dopuszczalności nadania rygoru z urzędu podlega także wyrok zasądzający roszczenie odszkodowawcze na rzecz jednostki gospodarki uspołecznionej oraz wyrok uwzględniający powództwo o naruszenie posiadania, niezależnie od tego, czy jest ono posesoryjne czy też petytoryjne.

§ 3 — 341 § 3 d Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności następuje — w okolicznościach tego przepisu — fakultatywnie na wniosek, gdy wyrok nadaje się do wykonania w drodze egzekucji.

Dość tu należy, że w teorii i praktyce rozróżnia się wykonalność w ścisłym i szerokim tego słowa znaczeniu. Pierwsza dotyczy tytułów, które nadają się do egzekucji według przepisów k.p.c., druga zaś ma na względzie działalność organów państwowych podejmowaną na podstawie orzeczeń sądowych nie nadających się do egzekucji, np. wyroków ustalających lub konstytutywnych przez wpis w księdze wieczystej, rejestrze urzędowym, aktach stanu cywilnego itp.

Projekt k.p.c. z 1964 r. podzielił to stanowisko, dając temu wyraz przez odpowiednie zaznaczenie w przepisach traktujących o wykonaniu lub wykonalności (art. 356, 508, 565, 619 § 3 w związku z 621 oraz art. 1053), czy chodzi o jeden lub drugi rodzaj wykonalności. W Sejmie skreślono w art. 328 projektu (odpowiedniku 341) wyraz „nadającemu się do wykonania w drodze egzekucji”. Nie daje to jednak podstawy do wniosku, że Sejm nie podzielił stanowiska projektu, natomiast dokonał powyższego skreślenia tylko dlatego, że wszystkie wyroki, którym wolno nadać rygor natychmiastowej wykonalności, jako

I	II	III
---	----	-----

zasądzające, nadają się do egzekucji. Inne zaś przepisy o wykonalności, o których będzie jeszcze mowa i na co wskaże się w uwagach do nich (por. 360, 521, 522, 578, 630 § 3, 632 i 1066), przemawiają raczej również za zaaprobowaniem stanowiska projektu z 1964 r.

334	342	§ 1 — 342 § 1 d § 2 — 342 § 2 d Dodano wyrazy „rzeczy odebranych pozwanemu”. § 3 — 342 § 3 d Dodano wyrazy „lub przejęcie na własność zajętej”. § 4 Wyłącza zabezpieczenie w granicach, w jakich sąd nadaje rygor natychmiastowej wykonalności z urzędu wyrokowi zasądzającemu alimenty.
335	343	§ 1 — 343 § 1 d Zmieniono o tyle, że wyłączenie natychmiastowej wykonalności wyroków zasądzających alimenty ograniczono do rat, co do których nadanie rygoru następuje z urzędu, i że pominięto wynagrodzenie za pracę ze względu na uregulowanie tego przedmiotu w 476. § 2 — 343 § 2 d Określenie strony przeciwnej zastąpiono wyrazami „państwowej jednostce organizacyjnej”. Pominięto część zdania dotyczącą należności za pracę ze względu na 476.
336	344	Dodano „lub postanowienia, którym go nadano”. Jeżeli nie było ogłoszenia, to rygor natychmiastowej wykonalności obowiązuje nie od chwili „wydania” orzeczenia, lecz od chwili podpisania sentencji.
337		Określa wygaśnięcie rygoru natychmiastowej wykonalności.
338		§ 1 Stanowi, że sąd, uchylając wyrok, któremu nadano rygor natychmiastowej wykonalności, orzeka na wniosek pozwanego — w orzeczeniu kończącym postępowanie — o zwrocie spełnionego lub wyegzekwowanego świadczenia albo o przywróceniu stanu poprzedniego. § 2 Zastrzega prawo dochodzenia w osobnym procesie naprawienia szkody poniesionej wskutek wykonania wyroku.

Oddział 3. Wyroki zaoczne

339	345	§ 1 — 345 § 1 d § 2 Dodano wyrazy „lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą”. Pominięto wyrazy „o ile nie są sprzeczne z dowodami znajdującymi się w aktach”, gdyż sąd przyjmuje twierdzenie jako prawdziwe, jeżeli co do ich prawdziwości nie ma wątpliwości (por. uwagi do 227). § 3 wyłącza skutki nieobecności pozwanego na rozprawie przewidziane w § 2. Mimo to zapadający wyrok jest zaoczny.

I	II	III
340	346	346 § 1 d 346 § 2 d Skreślono, jako niepotrzebny.
341	347	Dodano „na posiedzeniu niejawnym” oraz drugie zdanie, że wyrok wiąże od chwili podpisania sentencji.
	348	Pominięto, jako niepotrzebny ze względu na 73 § 2.
342		§ 1 — 354 § 1 d Ujmuje odmiennie kwestię uzasadnienia wyroków zaocznych. § 2 Określa przesłanki uzasadnienia wyroku zaocznego, gdy sąd oddalił powództwo.
343		354 § 2 d Przewiduje dodatkowo pouczenie o środkach zaskarżenia oraz doręczenie prokuratorowi.
344	349	§ 1 — 349 § 1 d r § 2 — 349 § 2 d § 3 — 349 § 3 d Dodano, że sprzeciw nie zawierający zarzutów sąd odrzuca dopiero po upływie terminu zakreślonego do jego uzupełnienia.
345	350	Wyrazy „po przyjęciu sprzeciwu” zastąpiono wyrazami „jeżeli sprzeciw został złożony prawidłowo”.
346	351	§ 1 — 351 § 1 i 3 d r § 2 — 351 § 2 Dopuszcza rozstrzygnięcie wniosku o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności na posiedzeniu niejawnym.
347	352	Rozszerzono sposób orzekania na skutek wniesienia sprzeciwu.
348	353	Ogranicza obowiązek pozwanego ponoszenia kosztów rozprawy zaocznej i sprzeciwu.
349		Określa skutki cofnięcia sprzeciwu. Brak jest przepisu, jak ma orzec sąd, gdy po wniesieniu sprzeciwu powstanie podstawa do umorzenia postępowania, a zwłaszcza czy — jak w instancji rewizyjnej (388 § 3) — sąd uchyla zaskarżony wyrok.
	354	por. 342
Oddział 4. Sprostowanie uzupełnienie i wykładnia wyroków		
350	355	§ 1 i 2 — 355 § 1, 2 i 3 d Dodano w § 1 „z urzędu”, przekazano na posiedzenie niejawnie oraz dodano w § 2 drugie zdanie, że odpisy wydawane po sprostowaniu powinny być zredagowane w ich prawidłowym brzmieniu. Co do wyrazu „wypisy” por. uwagi do 140. § 3 Sąd rewizyjny może w czasie, gdy sprawa toczy się przed nią, sprostować z urzędu wyrok I instancji.
351	356	§ 1 Dodano „a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu, od jego doręczenia”. Powinno być poprawnie „gdy sąd uzasadnia wyrok z urzędu”, bo sąd dokonuje doręczenia zawsze z urzędu. Dodano ponadto część po wyrazie

I	II	III
---	----	-----

„wykonalności”, dotyczącą innych jeszcze dodatkowych orzeczeń, jak np. o zwrocie kosztów lub o zastrzeżeniu, o którym jest mowa w 319, a zwłaszcza dotyczącą orzeczeń, które sąd powinien wydać ponad żądanie pozwu na podstawie 321 § 2, ale ich nie wydał.

§ 2 Dopuszczono rozpoznanie tylko w dwóch wypadkach (co do kosztów i rygoru natychmiastowej wykonalności) na posiedzeniu niejawnym, podczas gdy 356 d pozostawiał sądowi we wszystkich wypadkach wybór pomiędzy posiedzeniem niejawnym a rozprawą.

§ 3 — 358 d

352	357	Rozszerza dopuszczalność wykładni na każdy wypadek, gdy zachodzą wątpliwości co do treści wyroku, a strona ma interes prawny w ustaleniu treści właściwej.
	358	por. 351 § 3
353	359	Wyraz „odwoławczego” zastąpiono wyrazem „zaskarżenia” ze względu na sprzeciw.

Rozdział 2. Postanowienia sądu

354	360	r
355	361	§ 1 Dodano „lub niedopuszczalne”. Wydanie wyroku jest jednak w myśl 316 niedopuszczalne w wypadkach 199, a przecież sąd nie umarza wówczas postępowania. § 2 Wyrazy „bez rozprawy” zastąpiono wyrazami „na posiedzeniu niejawnym”, inaczej bowiem postanowienie o umorzeniu musiałyby zapaść na posiedzeniu jawnym (148 § 1).
356		Chodzi o postanowienia, o których wspomina 158 § 1 pkt 2.
357	362	§ 1 — 361 § 1 i 2 d Wyrazy „na podstawie rozprawy” zastąpiono wyrazami „na posiedzeniu niejawnym”. Powiązано uzasadnienie i doręczenie. Do pierwszego wyrazu „doręcza” dodano wyraz „z urzędu”. Pominięto wyraz „stronom”, jako niepotrzebny. Zamiast „Skarb Państwa lub inny przedmiot podlegający państwowemu arbitrażowi gospodarczemu” posługuje się wyrazami „jednostka gospodarki społecznej”. § 2 — 362 § 3 d Wyrazy „z wyjątkiem postanowień o zabezpieczeniu powództwa” zastąpiono wyrazami „chyba że szczególny przepis stanowi inaczej”. Dodano dyspozycję o obowiązku pouczenia strony występującej bez adwokata o środkach zaskarżenia. § 3 Określa terminy, w których należy sporządzić uzasadnienie postanowienia, albowiem 364 d na ten cel nie wystarcza i. § 4 Reguluje doręczenie postanowień odnoszących się do innych osób niż strony.
358		Stanowi, z jaką chwilą sąd związany jest postanowieniem

I	II	III
---	----	-----

- wydanym na posiedzeniu niejawnym (w kwestii tej istniała luka w dawnym k.p.c.).
- 359 363 Wyraz „przedstanowcze” zastąpiono wyrazami „w sprawie”; dodano „choćby były zaskarżone, a nawet prawomocne”, przez co stało się nieaktualne zagadnienie, co należy rozumieć przez wyraz „przedstanowcze”.
- 360 Artykuł ten jest odpowiednikiem art. 356 projektu k.p.c. z 1964 r. Skuteczność oznacza wywoływanie skutków, które ustawa wiąże z danym orzeczeniem. Skutki te są określone w odrębnych normach. Do nich należy i wykonalność. Wskutek skreślenia w art. 356 projektu z 1964 r. wyrazów „choćby nie nadawały się do wykonania w drodze egzekucji” i zastąpienia wyrazu „wykonalne” wyrazem „skuteczne” ani 360, ani kodeks nie zawiera co do wykonalności żadnej podobnej normy odrębnej. Należałoby — podobnie jak dawniej z 393 d tak obecnie z 396 — wyprowadzić pośrednio wniosek, że postanowienie staje się wykonalne z chwilą jego wydania i uznać, że wykonanie i wykonalność obejmują również działalność organów państwowych, która nie jest egzekucją w rozumieniu k.p.c. (por. uwagi do 333).
- 361 364
- 362 Rozciąga przepisy o postanowieniach na zarządzenia przewodniczącego, co do czego brak było dyspozycji w dawnym k.p.c. Dalszym uzupełnieniem w tym względzie jest np. 130 § 4.

Rozdział 3. Prawomocność orzeczeń

- 363 365 § 1 Dodano — w celu koniecznego uzupełnienia — wyrazy „lub inny środek zaskarżenia” (np. sprzeciw).
§ 2 i 3 rozstrzygają problemy sporne w czasie obowiązywania dawnego k.p.c.
- 364 Zawiera wyjaśnienie w kwestii klauzuli prawomocności, co do której istniała luka w dawnym kodeksie.
- 365 366 § 1 Dodano do 366 d wyrazy „a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby”. Właściwą lokatą tej dyspozycji byłby 366, bo 365 reguluje związanie orzeczeniem organów rozstrzygających, a „inne osoby” do nich nie należą.
§ 2 Ogranicza powagę rzeczy osądzonej wypływającą z § 1 stosownie do art. 6 k.p.k.
- 366 367 Końcowe wyrazy „jeżeli z ustaw inaczej nie wynika” przeniesiono co do treści do 365, o czym jest mowa w uwagach do tego przepisu.
- 368 por. 53

DZIAŁ V. ŚRODKI ODWOŁAWCZE

Rozdział 1. Rewizja

- 367 369 § 1 d Ogranicza rewizję do wyroków. Przed wyrazem „pierwszej instancji” dodano „sądu”, co ma ten skutek, że rewizja nie przysługuje od wyroków, które wydaje sąd wojewódzki jako pierwsza instancja, chociaż dla sprawy, której jego postępowanie bezpośrednio dotyczy, jest on sądem drugiej instancji (np. sąd wojewódzki rozpoznający w myśl art. 405 k.p.c. skargę o wznowienie postępowania zamkniętego wyrokiem sądu wojewódzkiego, wydane go na skutek rewizji od wyroku sądu powiatowego). Pominięto wyrazy „o ile przepis szczególny nie stanowi inaczej”, bo nie ma w tym względzie wyjątków.
- 369 § 2 d pominięto, jako bezprzedmiotowy, a to wskutek zmiany § 1.
- 370 Pominięto, jako należący do ustroju.
- 368 371 371 § 1 d Dodano dwie nowe podstawy 3 i 6. Podstawa 3 ma na względzie wypadki, w których sąd wskutek niedostatecznej oceny twierdzeń stron ze stanowiska prawa materialnego potraktował niektóre z nich jako pozbawione doniosłości i dlatego ich nie ustalał. Podstawa ta mieści się w rzeczywistości już w pkt 1 jako naruszenie prawa materialnego. W ogólnej bowiem teorii prawa, obejmującej także prawo procesowe, przez prawo materialne należy rozumieć prawo, mocą którego na podstawie okoliczności faktycznych powstają, zmieniają się i wygasają prawa i stosunki prawne. Jeżeli więc sąd w orzeczeniu swym pominięto twierdzenia stron o takich okolicznościach faktycznych dlatego, że przy ocenie ich doniosłości materialnej błędnie nie przypisał im żadnego znaczenia, to naruszył tym samym prawo materialne, a nie prawo postępowania, które zajmuje się wprawdzie także twierdzeniami, jednakże nie od strony ich materialnej doniosłości, lecz ich prawdziwości; z tego względu błędne pominięcie ich z tej przyczyny, że prawdziwość ich nie została wykazana, ma charakter naruszenia praw postępowania. Twórcy jednak kodeksu, których głos zaważył przy uchwaleniu art. 368 pkt 3, wychodzili (w związku z art. 503 austriackiej procedury cywilnej) z założenia, że przez prawo materialne należy rozumieć tylko to prawo, które sąd, rozstrzygając daną sprawę, zastosował do ustalonego przez siebie stanu faktycznego. Nie znajdując wskutek tego w dawnym artykule 371 § 1 podstawy, która by potraktowała pominięcie twierdzeń wobec błędnej oceny ich doniosłości materialnej jako podstawę rewizyjną, twórcy kodeksu uznali za konieczne wprowadzić ją w sformułowaniu, jakie otrzymał 368 pkt 3 (wzorując się przy tym na artykule 503 austriackiej procedury cywilnej). Potrzeby przepisu o treści punktu 3 prak-

		tyka Sądu Najwyższego nigdy nie odczuwała, bo termin „prawo materialne” rozumiała w ten sposób, jak przedstawia ją autor niniejszego opracowania. Poza tym sformułowanie punktu 3 zaciera granice pomiędzy naruszeniem prawa materialnego a naruszeniem prawa postępowania. Punkt 6 nadaje charakter podstawy rewizyjnej zmianie wprowadzonej w art. 18 ustawy z dn. 20.XI.1950 r. w brzmieniu dekretu z 18.I.1956 r. (Dz. U. Nr 2, poz. 13).
369		pkt 1 — 371 § 2 pkt 1 d pkt 2 — 371 § 2 pkt 2 d Uwzględniono braki w organach powołanych do reprezentowania; uproszczono redakcję. pkt 3 — 371 § 2 pkt 3 d r pkt 4 — 371 § 2 pkt 4 d pkt 5 — 371 § 2 pkt 5 d pkt 6 — 371 § 2 pkt 6 d Rozciągnięto na sprawy z 17 pkt 2 i 3.
370	372	
371	373	§ 1 — 373 § 1 d Zmieniono „orzeczenie” na „wyrok”. Dodano zdanie 2 i 3 dotyczące wyłączenia — po upływie terminu dwutygodniowego — nowych podstaw rewizyjnych. § 2 — 373 § 2 d
372	374	
373	375	375 zd 2 d Zmieniono w ten sposób, że sąd I instancji przedstawia akta sprawy sądowi rewizyjnemu już po doręczeniu rewizji stronie przeciwnej. 375 zd 1 d por. 374
374		375 zd 1 d Wprowadzono zmianę, że strona przeciwna wnosi odpowiedź na rewizję wprost do sądu rewizyjnego.
375	376	Zmienia 376 stanowiąc, że sąd rewizyjny przede wszystkim sam wzywa do usunięcia braków.
376		Dopuszcza wyjątkowo rozpoznanie rewizji na posiedzeniu niejawnym, jeżeli zachodzi nieważność postępowania. Orzeczenie kończące postępowanie rewizyjne sąd doręcza z urzędu obu stronom z uzasadnieniem.
377	377	Powołuje się na dwa artykuły poprzedzające, a nie tylko na jeden jak 377 d; poza tym bez zmian.
378		382 d Poza uchYLENIEM podziału na dwa paragrafy — bez zmian.
379	378	Dostosowano redakcję do 370 § 1 („po wywołaniu sprawy”).
380	379	
381	380	§ 1 — 380 § 1 pkt 1 i 4 d, 380 § 1 pkt 2 i 3 zastąpiono wyrazami „niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy” (368 pkt 3). § 2 — 380 § 2 d Do wyrazu „granicami” dodano „ani wniosków ani podstaw rewizji”. Niezwiązanie sądu rozciągnięto na sprawy, w których strona skarżąca jest jednostką gospodarki uspołecznionej, oraz na sprawy o roszczenia

I	II	III
		alimentacyjne i o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym. Pominęto natomiast sprawy o roszczenia majątkowe ze stosunków rodzinnych i ze stosunku pracy (te ostatnie w związku z 475 § 3).
382		Wyłącza reformatio in peius w wypadkach, o których traktuje 381 § 2.
383		Wypełnia lukę istniejącą w kodeksie dawnym. Sens 383 zd 1 wyprowadzono dotychczas w drodze interpretacji z 371 § 1 pkt 4 d.
384	381	Dodano drugie zdanie, w którym ustanowiono obowiązek sądu wezwania na rozprawę współuczestników, o jakich w nim mowa, oraz uprawnienie ich do składania pism przygotowawczych.
385		§ 1 Wyjaśnia, na podstawie jakiego stanu faktycznego sąd rewizyjny rozpoznaje sprawę. § 2 Określa dopuszczalność przeprowadzenia postępowania dowodowego i dokonania nowych ustaleń w instancji rewizyjnej. § 3 Wyłącza w postępowaniu przed Sądem Najwyższym — poza dowodem z dokumentu — inne dowody, natomiast dopuszcza przyznanie faktów lub uznanie powództwa. § 4 Jeżeli nowe ustalenia sądu rewizyjnego na podstawie zeznań świadków lub przesłuchania stron są odmienne od ustaleń w zaskarżonym wyroku, należy wyrok uchylić i przekazać sprawę do I instancji.
386		Dopuszcza zmianę powództwa przez żądanie zamiast pierwotnego przedmiotu jego wartości lub innego przedmiotu, a w sprawach o świadczenia powtarzające się przez rozszerzenie żądania na świadczenia za dalsze okresy.
	382	por. 380
387	383	
388	384	§ 1 Nakazuje przekazanie sprawy sądowi, który ją rozpoznawał. Przekazanie innemu sądowi właściwemu dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy sąd, który orzekał, był niewłaściwy albo gdy przemawiają za tym względy celowości. § 2 Gdy następuje uchylenie wyroku z powodu nieważności, sąd rewizyjny powinien znieść postępowanie w części dotkniętej nieważnością. § 3 — 387 d Wyraz „podlegało” zastąpiono wyrazem „podlega”, czyli że skutki z 388 § 3 następują także wówczas, gdy podstawa umorzenia powstała w II instancji.
389	385	Związanie orzeczeniem sądu rewizyjnego rozciągnięto na wskazania co do dalszego postępowania, wyrażone w uzasadnieniu wyroku sądu rewizyjnego.
390	386	§ 1 — 386 d Przez prawo materialne przepis ten rozumie tylko prawo, które sąd, rozstrzygając sprawę, zastosował do ustalonego przez siebie stanu faktycznego, do czego, jak

I	II	III
		zaznaczono w uwagach do 368 pkt 3, brak jest uzasadnionych podstaw. Rozszerzono dopuszczalność orzeczenia co do istoty sprawy także w wypadkach innych uchybień, jeżeli łącznie z ustaleniami dokonanyymi w sądzie rewizyjnym istnieją dostateczne podstawy do rozstrzygnięcia.
		§ 2 Orzekając co do istoty sprawy, sąd rewizyjny może w ramach 382 stosować 321 § 2 (chyba tylko w wypadkach, w których nie należało żądać uzupełnienia wyroku na podstawie 351 § 2, inaczej bowiem 390 § 2 pozostawałby w sprzeczności z 351 § 2).
	387	por. 388 § 3
391	388	§ 1 — 388 § 1 d r § 2 — 388 § 2 d
	388 ¹	§ 1 Uchylony § 2 Pominięty. Obowiązuje więc — z mocy 392 § 2 — 326.
392	389	§ 1 — 389 § 1 d r § 2 — 389 § 2 d Dodano, że jeżeli ogłoszenia orzeczenia nie było, termin do uzasadnienia biegnie od jego wydania.
393	390	§ 1 — 390 § 1 i 2 d § 2 Określa w wypadku cofnięcia rewizji postępowanie i skutki, czego dawny kodeks nie regulował.

Rozdział 2. Zażalenie

394	391	§ 1 — 391 § 1 wstęp d Dodano do wyrazu „sądu” wyrazy „pierwszej instancji” (por. uwagi do 367), a ponadto wyrazy „kończące postępowanie” (przeniesiono je tu z 369 § 1 d).
		pkt 1 — 391 pkt 1 d Dodano odmowę odrzucenia pozwu (ze względu na to, że według założenia kodeksu nie kończą postępowania w sprawie) oraz odmowę podjęcia postępowania w innym trybie (dla wypełnienia luki istniejącej w dawnym k.p.c.).
		pkt 2 — 391 pkt 2 d Dodano odmowę ustanowienia adwokata lub jego odwołanie.
		pkt 3 — Dodano celem wypełnienia luki istniejącej w dawnym k.p.c.
		pkt 4 — 391 pkt 3 d Porzucono enumerację.
		pkt 5 — 391 pkt 4 d Dodano dalsze możliwe orzeczenia w tym przedmiocie (przymusowe sprowadzenie i aresztowanie świadka, odmowa oraz zwolnienie świadka i biegłego od grzywny, a świadka ponadto od przymusowego sprowadzenia).
		pkt 6 — 391 pkt 8 d
		pkt 7 — Dotyczy odmowy uzasadnienia orzeczenia oraz jego doręczenia.

I	II	III
		pkt 8 — Dotyczy sprostowania i wykładni orzeczenia.
		pkt 9 — 391 pkt 12 d Dodano wynagrodzenie biegłego.
		pkt 10 — Dotyczy oddalenia wniosku o wyłączenie sędziego.
		pkt 11 — 391 § 1 pkt 14 d. Pozostawiono tylko zażalenie, bo tylko odrzucenie tej skargi, i to jedynie częściowo, kończy postępowanie w sprawie (394 § 1).
		Pominięto z 391 d:
		pkt 5 ze względu na 702 § 2,
		pkt 6 ze względu na 701 § 3,
		pkt 7 ze względu na 711 § 3,
		pkt 9, 10 i 11, ponieważ postanowienia kończą postępowanie w sprawie (394 § 1 wstęp),
		pkt 13, bo postępowanie toczy się przed państwowym biurem notarialnym.
		pkt 15, bo należy do ustawy o kosztach sądowych.
		§ 2 — 391 § 2 d r
		§ 3 — 391 § 3 d Dodano wyrazy „lub uchylenie” oraz dyspozycję, że zażalenie powinno zawierać zwięzłe uzasadnienie ze wskazaniem w miarę potrzeby nowych faktów i dowodów.
395	392	§ 1 — 392 d Przedstawienie akt niezwłocznie po złożeniu zażalenia powinno nastąpić tylko w wypadkach 394 § 1 pkt 2 i 5.
		§ 2 Dopuszcza uchylenie zaskarżonego postanowienia przez sąd I instancji i w miarę potrzeby rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym na nowo, jeżeli zażalenie zarzuca nieważność postępowania lub jest oczywiście uzasadnione. Od ponownie wydanego postanowienia przysługują normalne środki odwoławcze.
396	393	393 § 2 d Dodano, że wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia może nastąpić na posiedzeniu niejawnym.
		393 § 1 d Pominięto w związku z 360.
397	394	§ 1 — 394 § 1 d Zmieniono częściowo w ten sposób, że sąd bierze pod uwagę nowe okoliczności i dowody oraz, że sam może dokonywać ustaleń, a w razie potrzeby zarządzić odpowiednie dochodzenia.
		§ 2 — 394 § 3 d
		394 § 4 d Pominięto, jako niepotrzebny.
398	395	

DZIAŁ VI. WZNOWIENIE POSTĘPOWANIA

399	400 d r
400	Wyłącza skargę o wznowienie od wyroku orzekającego unieważnienie małżeństwa lub rozwód albo ustalającego nieistnienie małżeństwa, jeżeli choćby jedna ze stron zawarła po jego uprawomocnieniu się nowy związek małżeński.
401	401 d Pominięto tylko w pkt 2 wyrazy „nie mają zdolności procesowej”, w związku z czym przepis ten obejmuje wszystkie kategorie reprezentacji, a więc i przez pełnomocników.
402	402 d r
403	403 d
404	404 d
405	405 d Nie zmieniono zdania 2. W dalszej części zmieniono o tyle, że do wznowienia właściwy jest zawsze sąd, który wydał zaskarżony wyrok.
406	413 d Wyjaśniono, że chodzi o przepisy o postępowaniu przed sądem I instancji.
407	406 d Uproszczono znacznie redakcję przez pominięcie § 2, jako niepotrzebnego.
408	407 d r
409	408 d
410	§ 1 — 409 § 1 zd 1 i 3 d § 2 — 409 § 1 zd 2 d 409 § 2 pcr. 11
411	409 § 2 i 410 d r
412	§ 1 i 2 Określają zakres rozpoznania i sposób rozstrzygnięcia. § 3 — 411 d Zmieniono o tyle, że sąd rewizyjny właściwy do rozstrzygnięcia o wznowieniu z przyczyn 403, gdy nie ma podstaw, aby orzec co do istoty sprawy, ogranicza się do orzeczenia o dopuszczalności wznowienia; poza tym rozpoznanie sprawy przekazuje sądowi I instancji.
413	412 d r
414	414 d Dodano drugie zdanie, które dopuszcza wstrzymanie wykonalności zaskarżonego wyroku na posiedzeniu niejawnym.
415	Ma treść analogiczną do 338 § 1 o zwrocie spełnionego lub wyegzekwowanego świadczenia albo o przywróceniu stanu poprzedniego na wypadek zmiany lub uchylecia zaskarżonego wyroku.
416	415 d r

DZIAŁ VII. REWIZJA NADZWYCZAJNA

- 417 396 § 1 — 396 § 1 zd 1 d Zmieniono przesłanki wniesienia rewizji nadzwyczajnej i jej zakres. Orzeczenie powinno rażąco naruszać prawo lub interes PRL. Rewizja nadzwyczajna jest dopuszczalna także od samego tylko uzasadnienia, jeżeli narusza ono interes PRL albo rażąco uchybia czci strony lub narusza jej prawa.
- § 2 — 396 § 2 d Opuszczono wyrazy „lub w interesie Państwa Ludowego”, jako nie usprawiedliwione ograniczenie dopuszczalności rewizji nadzwyczajnej.
- § 3 Wyłącza rewizję nadzwyczajną od orzeczeń wydanych w następstwie rewizji nadzwyczajnej.
- § 4 — 396 § 3 d Rozciąga niedopuszczalność rewizji nadzwyczajnej w sprawach małżeńskich także na wyrok ustalający nieistnienie małżeństwa.
- 418 396¹ § 1 — 396¹ § 1 d
- § 2 — 396¹ § 2 d
- § 3 Pominięto, jako niepotrzebny.
- 419 397 § 1 — 397 § 1 d
- § 2 — 397 § 2 d Dodano zwrot, że postanowienie o wstrzymaniu wykonania wyroku zaskarżonego rewizją nadzwyczajną może zapaść na posiedzeniu niejawnym.
- 420 § 1 Nakazuje rozpoznać rewizję nadzwyczajną na rozprawie i zawiadomić o terminie rozprawy strony i prokuratora.
- § 2 Sąd Najwyższy nie jest związany podstawami rewizji nadzwyczajnej.
- 421 § 1 i 2 — 399 § 1 d Rewizję nadzwyczajną należy oddalić, gdy brak podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku oraz gdy złożono ją po upływie pół roku od uprawomocnienia się zaskarżonego wyroku, chyba że zachodzi naruszenie interesu PRL.
- § 3 — 399 § 2 d Wyrok należy jednak uchylić bez względu na termin złożenia rewizji nadzwyczajnej, jeżeli sprawa ze względu na osobę lub przedmiot nie podlega orzecznictwu sądów powszechnych.
- 422 § 1 W razie uwzględnienia rewizji nadzwyczajnej Sąd Najwyższy uchyla zaskarżone orzeczenie i albo orzeka co do istoty sprawy, albo odrzuca pozew lub umarza postępowanie, stosując odpowiednio 415, który dotyczy zwrotu uiszczanego lub wyegzekwowanego świadczenia albo przywrócenia poprzedniego stanu.
- § 2 Jeżeli żadne z orzeczeń z § 1 nie wchodzi w grę, należy po uchyleniu zaskarżonego orzeczenia, a ewentualnie i orzeczenia I instancji, przekazać sprawę sądowi właściwemu lub równorzędnemu.

I	II	III
423	398	<p>§ 1 zd 1 — 398 d Dodano zdanie drugie, według którego w razie uwzględnienia rewizji nadzwyczajnej przeciwko uzasadnieniu Sąd Najwyższy ogranicza się do jego zmiany.</p> <p>§ 2 Wymienia szereg czynności niedopuszczalnych w postępowaniu przed Sądem Najwyższym wywołanym złożeniem rewizji nadzwyczajnej, zwłaszcza przytoczenie faktów i dowodów, które nie służą wykazaniu istnienia lub braku podstaw rewizji nadzwyczajnej.</p>
424		<p>Sąd, któremu sprawa została przekazana, stosuje obowiązujące go przepisy postępowania, jest jednak związany oceną prawną i wskazaniem Sądu Najwyższego.</p>
	399	por. 421
	400	por. 399
	401	por. 401
	402	por. 402
	403	por. 403
	404	por. 404
	405	por. 405
	406	por. 407
	407	por. 408
	408	por. 409
	409	por. 410 i 411
	410	por. 411
	411	por. 412 § 3
	412	por. 413
	413	por. 406
	414	por. 414
	415	por. 416

(d. c. nastąpi)